

Mikołajek *nie nudzi się* w szkole

Scenariusze lekcji, zabaw
i aktywności z Mikołajkiem

znak emotikon

Mikołajkowy *podpowiednik* dla nauczycieli

Przedstawiamy Państwu propozycje zabaw i aktywności, które możecie zrealizować w klasie czwartej szkoły podstawowej przy okazji omawiania lektury Mikołajek (lub/i innych części serii autorstwa René Gosciniego i Jeana-Jacques'a Sempé). Ale nie tylko! Propozycje te sprawdzą się także w klasach młodszych, podczas zajęć świetlicowych czy lekcji bibliotecznych.

Zadania zostały opracowane w zgodzie z podstawą programową nauczania języka polskiego dla klasy czwartej. Śmiało mogą z nich również korzystać nauczyciele uczący w młodszych i starszych klasach szkoły podstawowej.

Są one pogrupowane ze względu na cele, jakie można dzięki nim osiągnąć, lecz nie ułożyliśmy ich w konspekt. Wierzymy, że doskonale Państwo sobie radzicie z układaniem planów swoich lekcji, wiedząc najlepiej, co się Wam sprawdza, a co nie, i jakiego rodzaju aktywności są rozwojowe dla Waszych podopiecznych. A jeśli możemy Wam w czymś pomóc, to chcielibyśmy zainspirować Was do radosnego, spontanicznego i zabawowego podejścia do lekcji o Mikołajku i wpuszczenia do nich nieco przygody. Jak powiedział kolega Mikołajka, Rufus: „Po to, żeby się bić i robić wygłupy, nie warto było przychodzić na plac. Od tego jest szkoła”. Oczywiście nie mamy zgody na bicie i przeszkadzanie w lekcji, ale zgadzamy się co do tego, że szkoła może i powinna być przestrzenią do treningu społecznego. No bo co, kurczę blade!

Zachęcamy zatem do swobodnego wybierania spośród naszych propozycji, a także śmiałego modyfikowania ćwiczeń, dostosowywania ich i rozwijania według Waszego pomysłu.

Wiele zabaw ma wymiar zbiorowy. To nie przypadek. Co jak co, ale Mikołajek i jego kole-dzy potrafią działać razem! Owszem, na swoich zasadach i nie bez konfliktów, ale zawsze razem. Dlatego pracę z tą lekturą potraktowaliśmy właśnie jako poligon do treningu współdziałania. Bardzo zachęcamy, żeby jak najwięcej aktywności zorganizować w mniej-szych i większych grupach, testując w klasie różne konfiguracje, rozbijając stałe „kliki”. A także, by – na ile się da – często robić „stop-klatki” i dyskutować z dziećmi o tym, jakie zalety ma praca w grupie, czego od nich wymaga, co ją utrudnia, a co ułatwia. W ten sposób, oprócz efektu edukacyjnego, możecie liczyć na rezultaty w sferze społecznego rozwoju Waszych uczniów.

Większość zabaw i ćwiczeń ma charakter twórczy i uruchamia wyobraźnię. Nie są to zadania z gotowym rozwiązaniem, dlatego zamiast „klucza” proponujemy karty pracy i podpowiedzi, jak zachęcić dzieci, by dzięki Mikołajkowi rozwijały skrzydła. Zachęcamy, by przy Mikołajkowych wyczynach:

- Nie zakładać istnienia jedyne go słusznego rozwiązania, jedynej słusznej odpowiedzi.
- Pobudzać do myślenia poza schematami.
- Pozwolić dzieciom na porażki, bo one wiele nas uczą.
- Eksperymentować, modyfikować, być elastycznym! (Wiele zabaw nie musi albo wręcz nie może odbyć się według ściśle zaplanowanego schematu).
- Zachęcać dzieci do zadawania pytań.
- Otworzyć się na pomysły dzieci, podążać za nimi – na ile to możliwe.
- Nie odrzucać z góry pomysłów, ale zachęcać do szukania argumentów za i przeciw.

Mikołajkowe kostki-opowieści

Kostki-opowieści (ang. Story Cubes©) to zestaw dziewięciu sześciennych kostek. Na ich ściankach narysowane są rozmaite proste symbole, np. most, latarka, pszczoła, ucho, drzewo itd. Zgodnie z nazwą gry chodzi o tworzenie opowieści tak, by łączyć wyrzucone symbole. Nie ma jednej instrukcji do gry – historie mogą powstawać zbiorowo lub każdy może je wymyślać indywidualnie. Można rzucać od razu dziewięcioma kostkami albo kolejno dokładać nowy element do opowieści... Można z wylosowanych pojęć tworzyć długie zdania i zapisywać je (wówczas ćwiczenie nabiera wymiaru literackiej gry), a można też wybierać spośród dziewięciu wyrzuconych symboli trzy i wskazywać, co te trzy rzeczy mają ze sobą wspólnego. I tak dalej.

W kontekście Mikołajka zachęcamy do stworzenia (oczywiście z udziałem dzieci) własnych, tematycznych kostek. Same kostki dzieci mogą wykonać w ramach zajęć technicznych. Możecie też używać zwykłych kostek z „oczkami”, a dzieci przygotowują do nich „legendę” na kartce. W tej prostszej, choć może mniej efektownej wersji propozycje są następujące:

- Podziel dzieci na dziewięć grup (przy małej klasie może być ich mniej, będziecie po prostu mieć mniej kostek).
- Każdej z grup przyporządkuj jedną z kategorii:

ZABAWKI MIKOŁAJKA

KOLEDZY MIKOŁAJKA

SZKOŁA MIKOŁAJKA

ZABAWY PACZKI MIKOŁAJKA

RODZINA MIKOŁAJKA

SKARBY MIKOŁAJKA

MARZENIA MIKOŁAJKA

ULUBIONE CZYNNOŚCI MIKOŁAJKA

WYGLĄD MIKOŁAJKA

- Zadaniem grupy jest wypisanie sześciu skojarzeń z danej kategorii i przyporządkowanie ich do liczby oczek na kostce (1-6).

- Na przykład dla kategorii „szkoła Mikołajka” mogą to być:

- 1 – Rosół
- 2 – boisko
- 3 – dyrektor
- 4 – ławki
- 5 – przerwa
- 6 – pani

Kiedy kostki będą gotowe, możecie zacząć zabawę. Rozpocznijcie od rundy próbnej. Siadźcie w kręgu, rzućcie wszystkimi dziewięcioma kostkami i sprawdźcie w „legendach” grup, co wypadło. Zapiszcie wszystkie słowa na tablicy lub kartce, tak by były dobrze widoczne dla wszystkich. Zaczynajcie opowieść. Możecie, by było wam łatwiej, użyć pierwszego zdania z jednego z opowiadań, np.: **DZIŚ PO POŁUDNIU W SZKOLE NIE BYŁO NAM DO ŚMIECHU, BO...**

Kto ma pomysł, może kontynuować historię. W każdym zdaniu trzeba jednak użyć jednego z wylosowanych obrazów (wykreślajcie je z listy, by było widać, co zostało). Grajcie tak długo, aż wszystkie słowa zostaną wykorzystane.

To samo ćwiczenie możecie odegrać w formie spontanicznych scenek teatralnych – po prostu dzieci wcielają się w role Mikołajka i jego kolegów i odgrywają wymyślone przygody, inspirując się wylosowanymi słowami.

Możecie również kontynuować grę w grupach: każdy zespół rzuca wszystkimi dziewięcioma kostkami. Zapisuje wylosowane słowa i ma 15 minut na ułożenie

Uwagi

Jeśli zdecydujecie się na trudniejszy wariant produkcji kostek z dziećmi, możecie narysować na ściankach Wasze skojarzenia lub zapisać je słownie. W załączniku nr 1 znajdziecie szablon kostki.

Jest to gra, do której można wracać wielokrotnie! Możecie na przykład zaczynać od niej każdą kolejną lekcję o Mikołajku.

Tytuły, których nie ma

Zachęć dzieci do aktywności, mówiąc, że Mikołajkowi z pewnością spodobałaby się zabawa w „nabieranie innych” – a w tej zabawie będziesz właśnie próbował/a ich nabrać. Przy okazji sprawdzisz, jak dobrze pamiętają przygody Mikołajka.

Skorzystaj z **KARTY PRACY nr 1** – znajdziesz tam listę tytułów opowiadań z tomu Mikołajek oraz pięć tytułów opowiadań, które... nie istnieją.

Odczytaj dzieciom listę lub rozdaj ją im, by przeczytały samodzielnie i wykreśliły „fałszywki”.

Możesz też zapytać: „A gdyby te opowiadania faktycznie powstały, to o czym by były? Może ktoś z klasy w ramach zadania dodatkowego zechce dopisać opowiadanie do tytułu?”

Podobnie możecie pobawić się z imionami bohaterów. Wrzuć do kapelusza karteczki z imionami chłopców z paczki Mikołajka, a potem pozwól dzieciom dorzucić kolejne – z wymyślonymi, „zmyłkowymi” imionami, brzmiącymi jednak podobnie (przy okazji możesz opowiedzieć dzieciom, że imiona bohaterów Mikołajka brzmią tak egzotycznie, ponieważ są to imiona typowo francuskie, w dodatku modne we Francji w latach 60., czyli 70 lat temu).

Coś tu nie gra

Ciąg dalszy zabawy w „nabieranie”!

Przeczytaj dzieciom poniższy fragment. Poproś, by za każdym razem, kiedy usłyszą jakąś bzdurę, klasnęły w ręce. W ten sposób wyłapcie (i omówcie) wszystkie elementy, które nie zgadzają się ze światem przedstawionym w książkach René Goscinnego. Uwaga, jest ich sporo!

We środe powiedziałem Mamie, że nie idę jutro do szkoły i jeśli nadal będzie tam pracował Żurek, to nie pójdę tam już nigdy, przenigdy. Przysięgam na zdrowie i życie mojego chomika! Ja wiem, że w całej Danii jest obowiązek chodzenia do szkoły, ale trudno – nie mam zamiaru się tam więcej pokazywać! Ale zaraz zrobiło mi się smutno, że nie zobaczę w szkole Jadwini. Ani Kleofasa, którego tata jest policjantem. Ani Mamerta i Kosmy.

Zrobiło mi się też żal, że mój tata, który pracuje w aptece i bardzo lubi swoją pracę, będzie musiał z niej zrezygnować na rzecz siedzenia w więzieniu, a moja mama nie będzie już w stanie robić dla mnie pizzy... I nawet z więzienia nie wyślą mi pewnie marnego smsa na urodziny! Więc zmieniłem zdanie – oznajmiłem, że może jednak pójdę, ale pożyczę od mojej siostry spódnice, żeby Żurek mnie nie rozpoznał. No bo co, piskłę blade!

Wykreślanka – imiona

To, co od razu uderza uczniów i – bywa – ogromnie ich bawi, to imiona kolegów Mikołajka. Możemy iść o zakład, że nikt w Waszej klasie nie ma znajomego Euzebiusza czy też Ananiasza, a Kleofas to imię kojarzące się prędzej ze świnką morską niż z chłopcem. Możesz zapytać dzieci, czy znają jakieś inne niesamowite i rzadkie imiona, które pasowałyby do opowiadań o Mikołajku.

Podsumuj dyskusję, wprowadzając pojęcie **ŚWIATA PRZEDSTAWIONEGO**. Opowiedz, że imiona pochodzą z Francji i były modne w latach powstawania książki. Autor Mikołajka stworzył spójny świat przedstawiony, w którym wszystkie elementy pasują do siebie, także imiona bohaterów. W ramach zagadki rozdaj dzieciom **KARTĘ PRACY nr 2** i poproś, by wśród wielu liter znalazły ukryte imiona bohaterów świata Mikołajka.

Możesz również zachęcić je do stworzenia własnej wykreślanki. Nie jest to trudne. Najpierw wpisuje się w puste kwadraty wybrane przez siebie imiona (zwróć uczniom uwagę, że można zapisać je pionowo, poziomo i na skos), a następnie pozostałe pola wypełnia się przypadkowymi literkami. Po stworzeniu wykreślanki można wymienić się z koleżanką i kolegą i spróbować rozwiązać jego/jej zagadkę.

PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI DOTYCZĄCYCH ŚWIATA
PRZEDSTAWIONEGO W KSIĄŻCE I CHARAKTERYSTYKI BOHATERÓW

Paczka Mikołajka

Porozmawiajcie o tym, kto należy do paczki Mikołajka. Wymieńcie się spostrzeżeniami: czyje imiona pojawiają się najczęściej? Których bohaterów uczniowie polubili najbardziej? Co ich ze sobą łączy?

Zapytaj dzieci, czy znane im jest określenie „paczka przyjaciół”. A jak oni nazywają tego typu grupę przyjaciół? Czy znają inne określenia (np. banda, klika, ekipa, drużyna itd.)? Czy znają inne paczki przyjaźniących się bohaterów, np. z filmów i książek? (Jeśli jest taka potrzeba, podsuń im przykłady, np. Drużyna Pierścienia, Harry Potter, Hermiona i Ron).

Co łączy wszystkie te „drużyny”? Wypiszcie Wasze myśli na tablicy.

A teraz przewrotna zabawa. Zastanówcie się, dlaczego akurat „paczka”. Pomyślcie, co łączy ekipę Mikołajka z... paczką – taką najzwyczajniejszą paczką, powiedzmy paczką pocztową. To oczywiście zadanie czysto kreatywne – nie ma jednej dobrej odpowiedzi!

(Przy okazji możesz wprowadzić pojęcie **HOMONIMÓW** – wyrazów, które brzmią tak samo, ale mają inne znaczenie).

Jeśli dzieci będą potrzebować nieco pomocy, by zacząć, możesz podpowiedzieć im pewne skojarzenia:

- Paczka jest porządnie sklejona lub związana sznurkiem. Co skleja lub wiąże paczkę przyjaciół?
- Paczka z reguły jest zamknięta tak, by nic z niej nie powypadało. A co nie powinno się zgubić i rozlecieć w paczce przyjaciół?
- W paczce można upchać bardzo dużo, choć z zewnątrz

Uwagi

A może pomocna będzie ilustracja? Jeśli tak, skorzystaj z **KARTY PRACY nr 3**.

A może pod wpływem tej zabawy stworzycie nową nazwę?

Zalety i wady paczki Mikołajka

Zapytaj uczniów, czy posiadanie paczki przyjaciół w szkolnym świecie ich zdaniem się opłaca. Nakłoń, by podzielili się swoimi doświadczeniami i refleksjami. Podziel klasę na dwie grupy. Poproś, by jedna skupiła się na zaletach, a druga na wadach paczki Mikołajka.

Podziel tablicę pionową linią na dwie części. Po prawej stronie napisz:

W paczce Mikołajka super jest to, że...

A po lewej:

Z paczką Mikołajka jest taki kłopot, że...

Rozdaj drużynom karteczki samoprzylepne i poproś, by każde przychodzące im na myśl sensowne dokończenie zdania zapisali na osobnym skrawku papieru.

Po zakończeniu ustalonego czasu przyklejcie karteczki po właściwej stronie tablicy, czytając ich treść na głos. Sprawdźcie, której drużynie udało się wypisać więcej propozycji.

Koniecznienie podyskutujcie o poszczególnych argumentach! No właśnie – przy okazji możesz wprowadzić pojęcie **ARGUMENTU!**

Regulamin paczki Mikołajka

Punktem wyjścia do tej zabawy jest refleksja nad tym, co łączy paczkę przyjaciół. No jak to co? Przyjaźń! Ale oprócz niej są też pewne zasady – jak choćby ta, że nie wolno bić tego, kto nosi okulary. I nie mają one nic wspólnego z zasadami panującymi w szkole.

Porozmawiajcie o zasadach panujących w paczce Mikołajka. Wczujcie się w role bohaterów i spróbujcie stworzyć wspólnie regulamin paczki Mikołajka. Jeśli macie ochotę, każdy punkt może zaczynać się na inną literę alfabetu (w ten sposób poćwiczycie przy okazji kolejność liter w polskim alfabecie). Po prostu dokończcie zdania:

A. Absolutnie...	M. Mniej...
B. Bardzo nie lubimy, gdy...	N. Nasza Pani...
C. Czasami wolno...	O. Odrzucamy...
D. Dziewczyny...	P. Pamiętamy o...
E. Euzebiusz może...	Q. Qrcze blade!
F. Fajnie jest, gdy...	R. Rosół...
G. Gardzimy...	S. Strasznie nas wkurza, gdy...
H. Hejt to...	T. TAK dla...
I. Irytują nas...	U. Uważamy na...
J. Jeśli ktoś chciałby...	W. Wolno...
K. Kategorycznie zabrania się...	Z. Zawsze...
L. Liczy się dla nas...	
Ł. Łączy nas...	

(Możecie też zrobić to zadanie w grupach – w tym celu przygotowaliśmy **KARTĘ PRACY nr 4**).

Nasza klasa kontra klasa Mikołajka

Zastanówcie się wspólnie: czy szkoła Mikołajka bardzo różni się od Waszej? Poproś uczniów, aby zastanowili się, jakie różnice i podobieństwa zauważają między Waszą klasą a klasą, do której uczęszcza Mikołajek.

Możesz podzielić dzieci na trzyosobowe grupy i ogłosić wyzwanie:

Która grupa jako pierwsza poda 10 różnic pomiędzy Waszą klasą a klasą Mikołajka?

A teraz puśćcie wodze fantazji i wyobraźcie sobie, że Wasze klasy rywalizują ze sobą w...
No właśnie, w czym?

Wymyślcie wspólnie pięć konkurencji, w których Wy byście wygrali, i pięć takich, w których to raczej klasa Mikołajka okazałaby się lepsza. Oczywiście to nie muszą być wyłącznie konkurencje sportowe – my wyobrażamy sobie na przykład, że mimo wszystko klasa Mikołajka wygrałaby z Wami w wymienianiu odnóg Sekwany, długości imion czy w znajomości rozmaitych odmian serów (Francuzi słyną z upodobania do serów)... A może wcale nie?

Uwagi

Jeśli uczniowie zauważą, że w klasie Mikołajka uczą się tylko chłopcy, możesz im powiedzieć, że takie szkoły istnieją również dziś, ale większość współczesnych placówek oświatowych to szkoły/klasy koedukacyjne, czyli takie, gdzie chłopcy i dziewczynki uczą się razem.

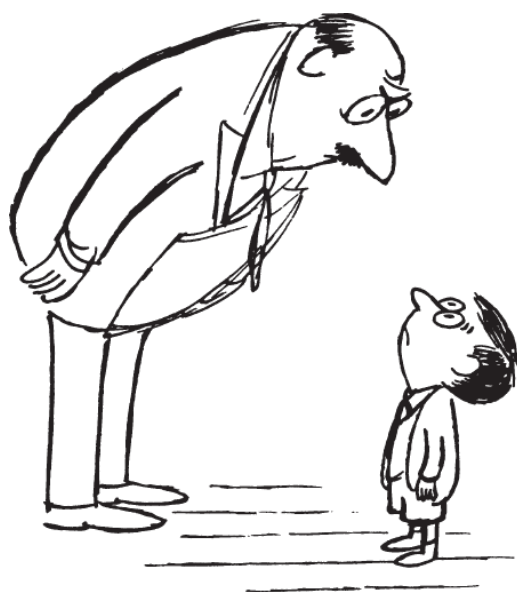
Rzeczy skonfiskowane przez Rosoła

Przygotuj kosz lub zamykane pudełko, do którego włóż kilkanaście drobnych przedmiotów typu: latarka, kostka do gry, śruba, sznurek, futrzana czapka, kapsel.

Usiądźcie w kręgu. Poproś, by uczniowie podawali sobie z rąk do rąk pudełko/kosz przykryty ściereczką. Powiedz, że w koszu znajdują się przedmioty skonfiskowane Mikołajkowi i jego kolegom przez Rosoła – nauczyciela, który jest postrachem całej szkoły. Dzieci kolejno wkładają ręce do kosza, losują jeden z przedmiotów i bez patrzenia usiłują, posiłkując się samym dotykiem, stwierdzić, co to jest. Następnie wspólnie zastanawiają się, kto i po co ich zdaniem przyniósł to do szkoły – ani chybi szykuje się jakaś zabawa. Jak tym przedmiotem można się bawić w szkole?

Powiedz: „A czy Wy przynosicie do szkoły swoje „skarby”? Co to jest? A może macie jakieś skarby przy sobie? Przeszukajcie kieszenie i sprawdźcie, czy nie kryje się w nich coś niezwykłego, prawdziwy „skarb”!”.

(Jeśli okaże się, że uczniowie rzeczywiście mają przy sobie takie przedmioty, można wrzucić je do kosza i powtórzyć zabawę z nimi).

Gra planszowa o przygodach Mikołajka

Podziel dzieci na cztero-, sześciuosobowe grupy. Każdej grupie wręcz arkusz szarego papieru oraz zestaw 45 wyciętych z papieru kolorowego kwadratów o wymiarach mniej więcej 3×3 cm (30 w jednym kolorze i 15 w innym).

Zachęć dzieci do stworzenia gry planszowej o Mikołajku. Kwadraty to pola na planszy – można je przykleić dowolnie, tak by ułożyć trasę, jaką należy przejść, by dotrzeć z pola startu do pola mety. Kwadraty, których jest więcej, to zwykłe pola. Pozostałe to pola, na których gracze muszą wykonać jakieś zadania. Jakie? Ich wymyślenie, przygotowanie i opracowanie to właśnie zadanie każdej z grup.

Mogą to być dowolne zadania, ale możesz również wykorzystać tę okazję do powtórzenia materiału ze wskazanego przez Ciebie zakresu.

Użyjcie także kolorowych flamastrów, kredek i farb, by ozdobić plansze, dorysować „skrót” i „pułapki” albo inne elementy planszy. Możecie również przygotować z tektury lub plasteliny specjalne mikołajkowe pionki do gry.

By było ciekawiej, możesz zaproponować, by każda gra rozgrywała się gdzie indziej lub dotyczyła innej przygody. Zaproponuj na przykład takie tytuły gier:

- MIKOŁAJEK KONTRA ROSÓŁ
- PODWÓRKOWE WYCZYNY BANDY MIKOŁAJKA
- MIKOŁAJEK NA WAKACJACH
- MIKOŁAJEK SZUKA SKARBU

Uwagi

Przy tej okazji możesz powiedzieć dzieciom, że powstało wiele opowiadań o Mikołajku, które zbierano w kolejnych tomach. Pokaż, np. na stronie internetowej: znakemotikon.pl/seria/mikolajek/, jeśli nie masz swoich egzemplarzy, te wydane ostatnio przez Znak Emotikon: [Mikołajek ma kłopoty](#), [Mikołajek nie nudzi się w szkole](#), [Wakacje Mikołajka](#), [Mikołajek i inne chłopaki](#)).

Wiadomości z Librusa

Wyobraźcie sobie, że przygody Mikołajka dzieją się we współczesnych czasach, a wychowawczyni chłopca ma do dyspozycji portal Librus (lub inną tego typu platformę, z której korzysta Wasza szkoła). Poproś dzieci, by wcieliły się w rolę nauczycielki i napisały krótką wiadomość do rodziców uczniów. Zapytaj:

- Jak myślicie, jaką ma prośbę do rodziców?
- Na co chciałyby się poskarżyć?
- A może chciałyby coś pochwalić lub za coś klasę docenić?

Możecie napisać Wasze wiadomości na karcie pracy (**KARTA PRACY nr 5**).

Porównajcie Wasze propozycje treści e-maila. A na deser przeczytajcie wspólnie opowiadanie „Dzienniczki”!

PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI DOTYCZĄCYCH
NARRACJI, HUMORU I KONWENCJI OPOWIADAŃ

TOP 3

Porozmawiajcie o humorze w książkach o Mikołajku. Pewnie każdego śmieszy trochę co innego, ale prawdopodobnie co do niektórych rzeczy będziecie zgodni.

No to co? Spróbujcie ustalić Wasz klasowy TOP. Taki, jak sylwestrowa lista przebojów w radiu albo jak wyliczanki na kanałach YouTube'owych.

A właściwie kilka topów:

- TOP 3 najśmieszniejszych sytuacji z Mikołajka
- TOP 3 najzabawniejszych zdań z Mikołajka
- TOP 3 najzabawniejszych postaci z Mikołajka
- TOP 3... (możecie oczywiście ustalać również Wasze kategorie)

Każdy może zgłosić kandydaturę. Możesz powiesić w sali kartki (dla każdego TOP-u osobną) i poprosić dzieci, by wpisywały swoje propozycje. Albo możesz poprosić o zastanowienie się (np. w domu albo podczas cichej lektury w klasie), kogo lub co chciałyby nominować, a następnie zebrać propozycje i spisać je na tablicy. Następnie urządźcie głosowanie – i wyłóńcie Wasze TOP 3. A może zechcecie je porównać z innymi klasami w Waszej szkole lub w okolicznych szkołach?

Uwagi

Przy okazji podsumowania możesz wspomnieć uczniom, że są różne rodzaje **HUMORU W LITERATURZE**, a geniusz książek René Goscinnego polega na tym, że łączy je w każdym opowiadaniu. Wskaż, na czym polega humor sytuacyjny (dzieci bez trudu będą w stanie podać przykłady), humor słowny, humor wynikający z wprowadzania zabawnych postaci, śmiesznych powiedzonek czy żartów, humor zawarty w ilustracjach. No i wreszcie jeszcze jeden element humoru – puenta. O niej w kolejnej zabawie.

Puenta

Powiedz uczniom, że masz dla nich zagadkę. Czy potrafią odgadnąć, które to opowiadanie, po... jego zakończeniu? Przeczytaj im poniższe zakończenia i spróbujcie odgadnąć, z jakich opowiadań pochodzą.

Mama spojrzała na kwiat, trochę się zdziwiła, a potem objęła mnie, pocałowała mnóstwo razy, powiedziała, że nigdy w życiu nie dostała takiego pięknego bukietu, i wstawiła kwiat do dużego niebieskiego wazonu w salonie. Możecie mówić, co chcecie, ale moja mama jest fantastyczna!

Bardzo lubimy naszą panią, ale była dla nas strasznie niesprawiedliwa. Bo w końcu to dzięki nam wizytator jej pogratulował, a ona kazała wszystkim zostać za karę po lekcjach!

Pani niepotrzebnie się martwiła, bo rodzice Dżdża chyba pomyśleli, że nauczył się dość francuskiego jak na swoje potrzeby. Najlepszy dowód, że Dżdżo nie przyszedł już więcej do szkoły.

Wieczorem nie dostałem za karę deseru, ale nie szkodzi, Ludeczka jest strasznie fajna i jak będę duży, to się z nią ożenię.

– Ona ma niesamowitego kopa!

Wtedy Euzebiusz się wściekł.

– Spieszyno ci się, żeby grać – powiedział do Alcesta – no to gramy. Jak masz coś do powiedzenia, poczekaj do przerwy!

– Do przerwy w czym? – spytał Alcest. – Przecież nie mamy piłki, zapomniałem ją zabrać z domu.

Jeśli macie ochotę na kreatywny ciąg dalszy, to poproś dzieci, by same spróbowały swoich sił i ułożyły krótkie, wymyślone przez siebie opowiadania (inne niż te w książce), które będzie kończyć jedno z tych zdań:

- Ona ma niesamowitego kopa!
- Możecie mówić, co chcecie, ale moja mama jest fantastyczna!
- Bardzo lubimy naszą panią, ale była dla nas strasznie niesprawiedliwa.

Uwagi

Podyskutujcie o tym, co fajnego jest w zakończeniach opowiadań o Mikołajku. Prawdopodobnie w ten sposób dzieci same zdefiniują **PUENTĘ**. Wystarczy, że im powiesz, że ten zabieg stylistyczny właśnie tak się nazywa. Gdyby jednak była potrzebna definicja, to służymy pomocą: Puenta to krótkie, wyraziste, często dowcipne i trafne, podsumowanie jakiejś wypowiedzi lub utworu literackiego. Kulminacyjny moment opowiadania wyrażający jego sens, esencja dowcipu. Czasami może być też zaskakująca i zmieniać nieco znaczenie utworu. (Definicja za stroną www.polszczyzna.pl).

Z perspektywy... bukietu

Zapytaj dzieci, czy zauważyły, kto opowiada poszczególne historyjki w Mikołajku (to dobry moment na przypomnienie, kim jest **NARRATOR**).

Zapytaj, co ich zdaniem zmieniłoby się w książce, gdyby te same przygody uczniów opowiadał/a:

- wychowawczyni Mikołajka;
- mama Mikołajka;
- ktoś bezstronny, obserwujący te sytuacje z boku;
- dziennikarz piszący reportaż o zachowaniu uczniów w szkole.

Zadaj pytania:

- Czego by wtedy w książce było więcej?
- Czego byłoby mniej?
- Czego nie byłoby wcale?
- A co by się mogło pojawić?

(Możesz podzielić dzieci na cztery grupy i każdą z nich poprosić o przedyskutowanie zmiany na jednego z narratorów). A teraz pora, by przeprowadzić test. Przeczytajcie wspólnie opowiadanie „Śliczny bukiet” z tomu Mikołajek. Podziel dzieci na cztery grupy. Każda ma za zadanie opowiedzieć tę samą historię z innej perspektywy.

GRUPA 1: narratorem jest mama

GRUPA 2: narratorem jest pani pracująca w kwiaciarni

GRUPA 3: narratorem jest Joachim

GRUPA 4: narratorem jest... bukiet!

Poproś, by przedstawiając swoją wersję opowiadania, każda grupa jak najmocniej wczuła się w perspektywę swojego narratora, spróbowała oddać jego punkt widzenia i jego emocje związane z wydarzeniami.

Sonda

Powiedz dzieciom, że Mikołajek jest w Polsce wydawany od 1964 roku (możecie policzyć wspólnie na tablicy, ile to już lat). A to oznacza, że możliwe, iż jako dzieci czytali go także rodzice uczniów (nie był jeszcze wtedy lekturą szkolną, ale książka była bardzo popularna). Poproś, by dzieci poszukały takich dorosłych, którzy znają Mikołajka z dzieciństwa. Oraz by nagrały z nimi krótkie wywiady. Opracujcie wspólnie listę pytań do wywiadów (nie więcej niż pięć, by nie były długie).

My proponujemy:

- Ile miałeś/aś lat, jak poznałeś/aś Mikołajka?
- Co Ci się podobało w tej książce?
- Czy pamiętasz jakichś bohaterów oprócz Mikołajka? Jeśli tak, to jakich? Jak myślisz, dlaczego właśnie on/ona zapadła Ci w pamięć?
- Czy pamiętasz jakąś przygodę Mikołajka?

Przesłuchajcie wspólnie odpowiedzi dorosłych. Porozmawiajcie o wynikach – czy jest coś, co się powtarza w wielu wypowiedziach?

Mikołajek 2023 Reunion

Skoro książka Mikołajek pochodzi z ubiegłego wieku, to czy możemy sobie wyobrazić bohaterów opowiadań jako 80-letnich staruszków? Ależ bardzo proszę!

Odegrajcie spontaniczne scenki z jubileuszowego spotkania po latach. Zaproś chętne dzieci do odegrania roli Mikołajka, Alcesta, Rufusa, Kleofasa, Joachima, Gotrfyda, Ananiasza, Euzebiusza, Ludeczki. Posadź bohaterów przy wspólnym stole i zaproponuj, by zaimprovizowali spontaniczną rozmowę. Niech każdy bohater zabierze głos i opowie jedną przygodę z czasów szkolnych, którą szczególnie zapamiętał (choć z racji wieku mogły mu się trochę pomieszać pewne fakty), a także przedstawi, jak potoczyły się jego dalsze losy, tzn. jaki zawód wybrał i jakie życie wiódł.

Uwagi

Zwróć uwagę, by scenka nie zawierała naigrywania się ze starości. Oczywiście starość rządzi się swoimi prawami – osoby starsze mogą pewnych rzeczy nie pamiętać, mogą trząść im się ręce i głosy, mogą w kółko powtarzać to samo... Nie to jednak jest głównym tematem tych scenek, więc nie pozwól, by zachowania dzieci były obraźliwe względem osób starszych. Przy okazji możecie porozmawiać o tym, czym jest AGEIZM (dyskryminacja ze względu na wiek), dlaczego jest szkodliwy i jak go unikać.

Nie odrobitem zadania, bo...

Zapowiedz dzieciom, że tematem Waszej dzisiejszej zabawy będą... WYKRETY! Ach, te wymówki... Trzeba przyznać, że uczniowie (nie tylko z klasy Mikołajka) są naprawdę kreatywni w ich wymyślaniu.

Jeśli macie ochotę na kreatywną, wesołą zabawę inspirowaną szkolnymi przygodami Mikołajka, pobawcie się w tworzenie zabawnych wymówek – zupełnie w stylu Mikołajka i jego kolegów. W tym celu przygotuj dwie sześciennie kostki do gry.

Napisz na tablicy w dwóch kolumnach wyrazy:

KOLUMNA 1

1. MYSZOSKOCZEK
2. SAŚIAD
3. BRACISZEK
4. MÓJ ZESZYT
5. JEDYNY W DOMU PISZĄCY DŁUGOPIS
6. MÓZG

KOLUMNA 2

1. WPADŁ DO...
2. ZOSTAŁ PORWANY PRZEZ...
3. ZOSTAŁ ZAATAKOWANY
4. POŻARŁ/ZOSTAŁ POŻARTY PRZEZ...
5. ZACHOROWAŁ NA...
6. MIAŁ ZŁY SEN O...

Wyznacz ucznia, który zaczyna kolejkę. Pozwól mu/jej rzucić dwiema kostkami – pierwsza kostka losuje słowo z pierwszej kolumny, kostka druga – z drugiej. Zadaniem wyznaczonej osoby jest wymyślić spontaniczną wymówkę rozpoczynającą się od „Nie odrobitem/am zadania, bo...”, a następnie podstawionych wylosowanych słów. Na przykład:

„Nie odrobitem zadania, bo jedyny w domu piszący długopis wpadł do żołądka mojego psa!”

Uwaga! W tym zadaniu nie chodzi o realizm. Im bardziej absurdalne i zabawne będą Wasze pomysły, tym lepiej!

Komiks

A gdyby opowiadania o Mikołajku przerobić na komiks? Wszak współautor Mikołajka, Jean-Jacques Sempé, był także autorem znanych komiksów (przy okazji możesz porozmawiać z dziećmi o tym, czym jest KOMIKS, czym różni się od zwykłej narracji).

Na początek prosty trening: zabawcie się w dopisanie zabawnych dymków do ilustracji. Potrzebna Wam będzie **KARTA PRACY nr 6**. Poproś uczniów, by przyjrzeni się „mówiącym” postaciom – ich postawie, minie, ekspresji, i wyobrazili sobie, co w tej uwiecznionej na ilustracji chwili słychać w klasie Mikołajka.

Jeśli dzieciom spodoba się ta zabawa, możesz poprosić, by w ramach pracy domowej dorysowali jeszcze cztery komiksowe okienka – dwa, które w komiksie znajdują się przed tym, które mają na karcie pracy i dwa jako kontynuację ilustracji na karcie pracy (w ten sposób powstanie historyjka komiksowa składająca się z pięciu ilustracji). Historyjki nie muszą ilustrować rozdziału z książki – mogą opowiadać zupełnie nowe, wymyślone przez dzieci opowiadania!

PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI DOTYCZĄCYCH
INTERPRETACJI WYBRANYCH OPOWIADAŃ

Co to leci?

Rozdaj dzieciom **KARTE PRACY** nr 7.

Poproś, by dzieci wyobraziły sobie coś, co znalazło się poza kadrem – coś, na co ewidentnie patrzy pan Bordenave (i raczej nie jest zadowolony), i co wywołało entuzjazm dzieci wybiegających ze szkoły.

Co to takiego?

Poproś każdego, by uzupełnił rysunek według własnego pomysłu. Zachęć je do puszczenia wodzy fantazji – może to UFO? A może wielka ciężarówka z lodami?

Potem dopiero przeczytajcie wspólnie opowiadanie Pan Bordenave nie lubi słońca z tomu Mikołajek. Oczywiście nie chodzi o to, kto odgadł zamysł autora – podkreśl, że każdy pomysł jest równie dobry i – gdyby tylko autor wciąż żył – wart podsunienia mu jako nowej przygody Mikołajka.

Fajnie żeśmy się bawili

Przeczytajcie wspólnie opowiadanie „Fajnie żeśmy się bawili”. Zapytaj uczniów o to, jak rozumieją tytuł opowiadania i jak on się ma do treści tej historyjki. Czy faktycznie chłopcy fajnie się bawili? Możesz przy tej okazji wprowadzić pojęcie **IRONII**.

Zwróć uwagę dzieci, że choć dzień wagarów nie układał się tak, jak chłopcy sobie wymarzyli, na każdą trudność ukuli sobie sformułowanie „E tam!” – ponieważ tak bardzo im zależało, żeby dzień był mimo wszystko udany i by można się było pochwalić przed kolegami.

Spróbujcie, czy również tak potraficie! To bardzo przydatna umiejętność! Stwórzcie razem historyjkę o ciągu pechowych zdarzeń.

Siądźcie w kręgu. Jedna osoba ma w ręce piłkę. Zaczyna opowiadanie, np.: „Wyszliśmy z domu i w bramie obszczekał nas śliniący się pies sąsiadów”.

Następnie rzuca piłkę do wybranej osoby, która kontruje, zaczynając od obowiązkowego „E tam” – na przykład: „E tam, był w kagańcu!”. Następnie ta osoba dodaje kolejne zdarzenie, np. „Za bramą okazało się, że właśnie zaczyna lać” – i rzuca do kolejnej osoby. I tak dalej.

Ważne, żeby dzieci złapały konwencję zabawy – to znaczy starały się wymyślić jak najbardziej pechowe zdarzenia, a następnie, poprzez „e tam”, osłabić pecha.

Co poszło nie tak?

Nim przeczytacie opowiadanie „Wspaniała pamiątka”, przeczytaj pierwsze zdanie z tego opowiadania i jego zakończenie:

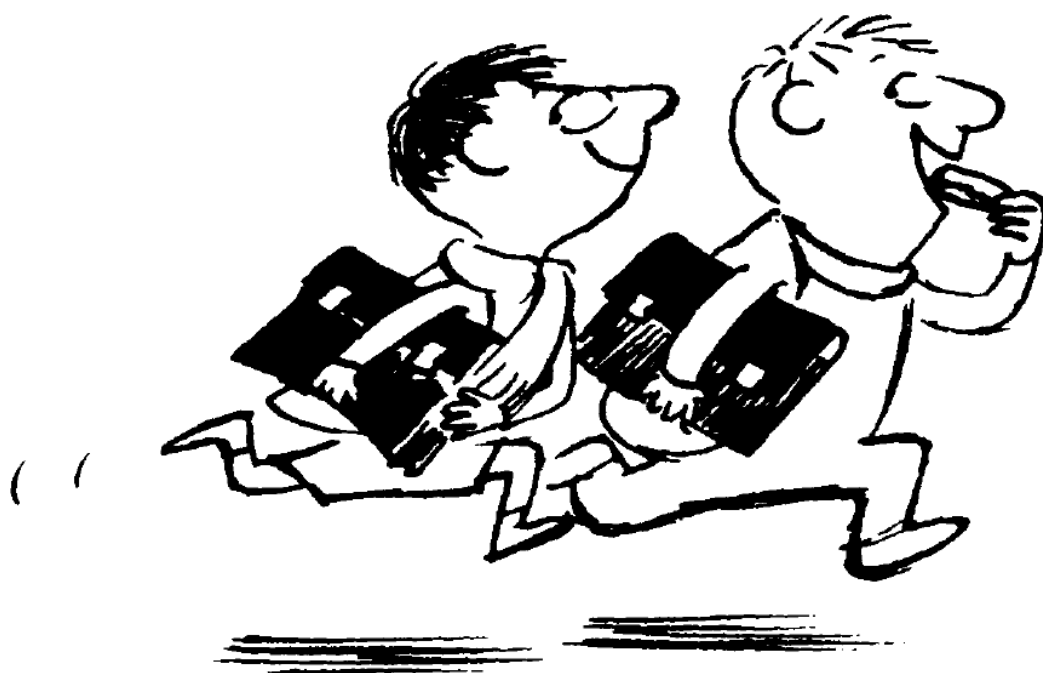
DZIŚ RANO PRZYSZLIŚMY DO SZKOŁY strasznie zadowoleni, bo mają robić zdjęcie naszej klasy, które będzie dla nas wspaniałą pamiątką na całe życie, jak powiedziała pani.

...

Tylko że z tej pamiątki na całe życie nic nie wyszło, bo okazało się, że fotograf znikł. Poszedł sobie. Bez słowa.

Co poszło nie tak?

Poproś dzieci, by zapisały – każde po trzy pomysły. Następnie przeczytajcie opowiadanie i zobaczcie, kto był najbliższej prawdy.

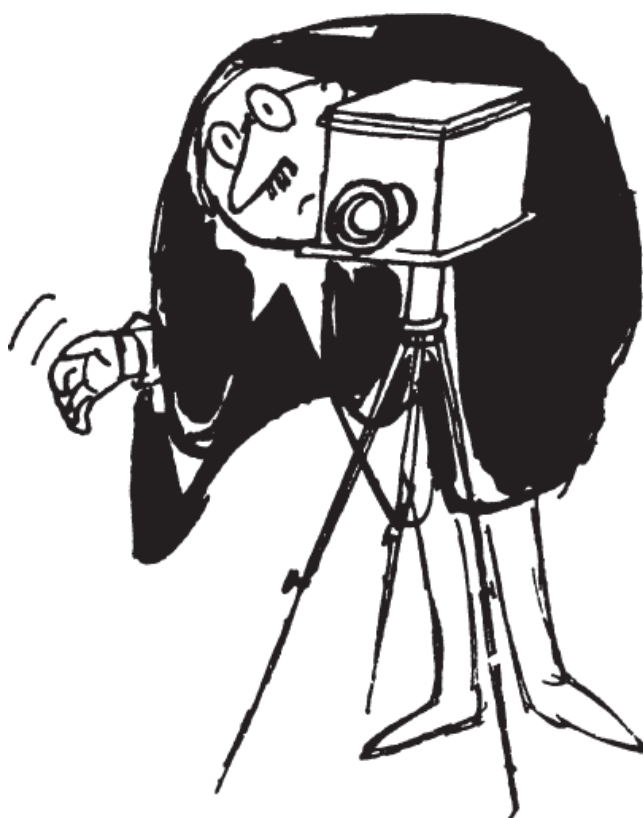
Ustawiamy się do zdjęcia

A teraz Wy spróbujcie się ustawić do zdjęcia (w miarę możliwości przynieś na zajęcia aparat lub zrób zdjęcie telefonem). Nie będzie to jednak takie „po prostu” zdjęcie. Spróbujcie odtworzyć jedną z ilustracji z książki! Proponujemy do wyboru ilustracje ze stron 28, 36 i 107 – skseruj je na osobnych kartkach.

Jak to zrobić?

- Wybierz osoby, które nie będą częścią fotografii, ale będą „reżyserować” scenę, kontrolując zbieżność ustawienia uczniów z rysunkiem.
- Przydziel każdemu jedną z ról.
- Zadbaj, by każdy zobaczył na ilustracji, koło kogo stoi, jaką ma minę, czy ma jakiś rekwizyt, w którą stronę patrzy itd.

Jeśli wkręcicie się w tę zabawę, możecie przygotować także stroje i rekwizyty.

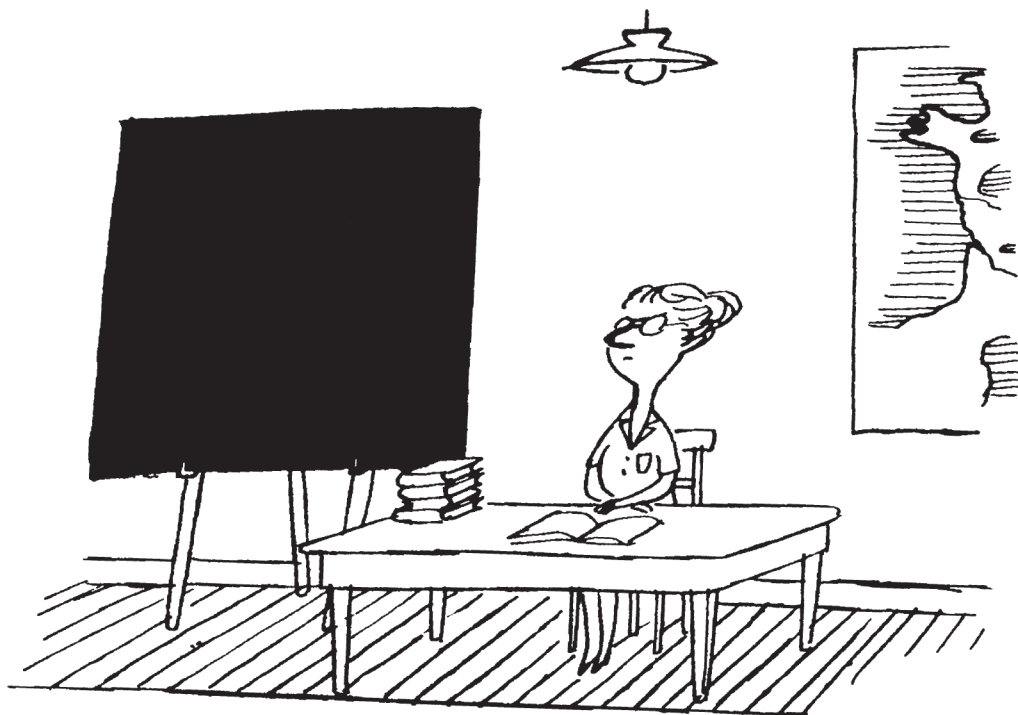
Psi sąd

Przeczytajcie wspólnie opowiadanie „Reks”.

Wyobraźcie sobie, że Reks, już po powrocie do swego właściciela, w czasie spaceru w parku spotyka swoich psich kolegów i opowiada im swoją przygodę z Mikołajkiem.

Zdania psich kolegów są podzielone – część uważa, że Mikołajek zachował się wspaniale, ale niektóre psy są innego zdania – zachowanie Mikołajka było egoistyczne i nieodpowiedzialne.

Odegrajcie wspólnie psią scenkę – sąd nad zachowaniem Mikołajka. Niech jedni i drudzy wyszczekają swoje argumenty!

Ludeczka jest dziewczyną, a dziewczyny są...

Przypomnijcie sobie opowiadanie „Ludeczka”. Porozmawiajcie o tym, co Mikołajek sądził na temat dziewczynek. Zapytaj dzieci, czym zaskoczyła go Ludeczka.

Podziel klasę (wyjątkowo!) na grupę chłopców i dziewczynek. Rozdaj uczniom **KARTE PRACY nr 8**. Poproś, by każda z grup zapisała zdania, których nie lubi słyszeć na swój temat – dziewczynki o dziewczynkach, a chłopcy – o chłopcach.

Możecie użyć tych podpowiedzi:

- Dziewczyny są...
- Chłopaki lubią...
- Tylko chłopcy mogą...
- Żadna dziewczynka nigdy nie...
- Chłopaki nie...

Przeczytajcie wszystkie zdania na głos i porozmawiajcie o tym, dlaczego są one szkodliwe. Powiedz dzieciom, że na takie fałszywe, uogólniające i przez to szkodliwe osądy ukuto termin **STEREOTYPY**.

Wymyślcie wspólnie zdania mocy – takie zdania, które można wypowiedzieć, kiedy ktoś ocenia Cię w sposób stereotypowy i które służą obronieniu się przed niesprawiedliwym zaszufładkowaniem.

Na przykład:

- Sam/sama decyduję o tym, co lubię, a czego nie!
- Nie znasz mnie, więc mnie nie osądzaj.
- Mam prawo być inny/inna.

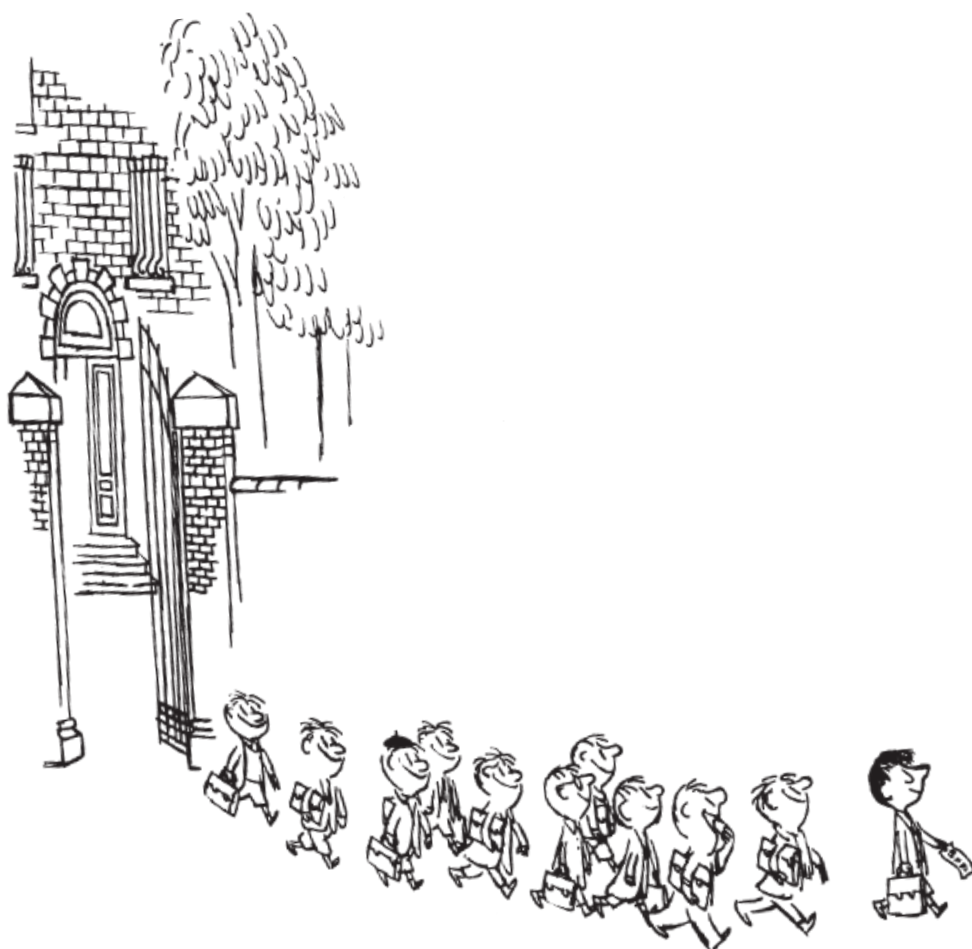
Może zrobicie z tych zdań plakat i powiesicie go w Waszej sali?

Dzodźo jednak wrócił

Zapytaj uczniów, jak rozumieją zakończenie opowiadania – dlaczego Dzodźo nie przyszedł więcej do szkoły Mikołajka? Czy to jest ich zdaniem szczęśliwe czy złe zakończenie tej historii?

Cóż, ewidentnie coś poszło nie tak! Porozmawiajcie wspólnie o tym, jak można wesprzeć nowego, zagranicznego ucznia w klasie i co zrobić, by go nie zniechęcić.

Spróbujcie w komiksowej formie przedstawić historyjkę pierwszego dnia Dzodźo, która mogłaby zakończyć się odwrotnym zdaniem: „Najlepszy dowód, że następnego dnia Dzodźo przyszedł bardzo zadowolony do szkoły”. Możecie pracować w grupach lub indywidualnie. Przygotowaliśmy dla Was **KARTĘ PRACY nr 9**.

Zagadki czasownikowe

Rozdaj dzieciom **KARTĘ PRACY nr 10**. Poproś, by każdy wybrał sobie pięć postaci widocznych na ilustracji. Każda z nich powinna zostać opisana za pomocą trzech czasowników. Zaproponuj, by uczniowie wymienili się kartkami. Uczeń pierwszy czyta swoje czasowniki, a uczeń drugi zaznacza odpowiednią literką właściwą jego zdaniem postać na ilustracji.

Zadanie z treścią

Zaproś dzieci do zabawy matematycznej. Poproś, by w parach ułożyły matematyczne zadanie z treścią, w którym pojawią się działania: dodawanie, odejmowanie, mnożenie i dzielenie (najlepiej, jeśli się uda każde z nich!). Ale nie chodzi o byle jakie zadanie! Jego treść ma dotyczyć postaci ze świata Mikołajka. Przykłady:

1. *Alcest przyniósł do szkoły osiem croissantów z czekoladą. Połową podzielił się z kolegami. Pozostałą część zjadł na pierwszej przerwie, a ponieważ na kolejnej był już głodny, poszedł do szkolnego sklepiku i dokupił jeszcze trzy croissanty, po czym zjadł je ze smakiem. Podobnie postąpił na kolejnych dwóch przerwach. Ile croissantów zjadł tego dnia w szkole Alcest?*

2. *Rosół kazał Mikołajkowi, Rufusowi i Gotfrydowi napisać 100 razy w zeszycie zdanie „Nie będę się bił z kolegami na przerwie”. Na matematyce ci sami chłopcy pobili się znów, więc tym razem pani zadała każdemu z nich 50 zdań. Ananiasz powiedział, że to bardzo słuszna kara, a wtedy pani, za karę za niekoleżeńskie zachowanie, zadała mu napisanie 10 zdań. Po południu ukarani uczniowie wykonali swoje zadanie. Wszyscy – z wyjątkiem Rufusa, który zapomniał. Ile zdań łącznie zostało zapisanych w zeszytach uczniów tego popołudnia?*

Kiedy zadania będą gotowe, poproś, by autorzy wymienili się zadaniem z inną parą i spróbowali je rozwiązać!

„No bo co, kurczę blade!”

Zapytaj dzieci, czy zapamiętały ulubione powiedzenie Mikołajka: „No bo co, kurczę blade!”. Zastanówcie się, co ono wyraża. Sprawdźcie, czy potraficie wypowiedzieć je:

- z wściekłością (jak Mikołajek, który dostał niesłusznie karę od pana B),
- zaczepnie (jak Mikołajek, którego wkurza zachowanie Ananiasza, który się wymądrza),
- z rozpaczą (jak Mikołajek, któremu rodzice zabronili wyjść na rower),
- z uczuciem (jak Mikołajek, który zachwyca się po wizycie Ludeczki),
- pytająco (jak Mikołajek, który nic nie zrozumiał z wypowiedzi Dżdżo).

I tak dalej. Zapytaj, czy okrzyk Mikołajka wydaje im się przekleństwem. Jakie argumenty przemawiają za, a jakie przeciw?

Wymyślcie inne tego typu „łagodne przekleństwa”.

Możecie to zrobić w ten sposób:

Do jednego kapelusza wrzućcie karteczki, na których napiszecie nazwy zwierząt, przedmiotów domowych lub ubrań (przypomnij dzieciom, że to **RZECZOWNIKI**).

Do drugiego – **PRZYMIOTNIKI** określające kolor lub stan (np. dziurawy, zardzewiały, wyłysiały itd.).

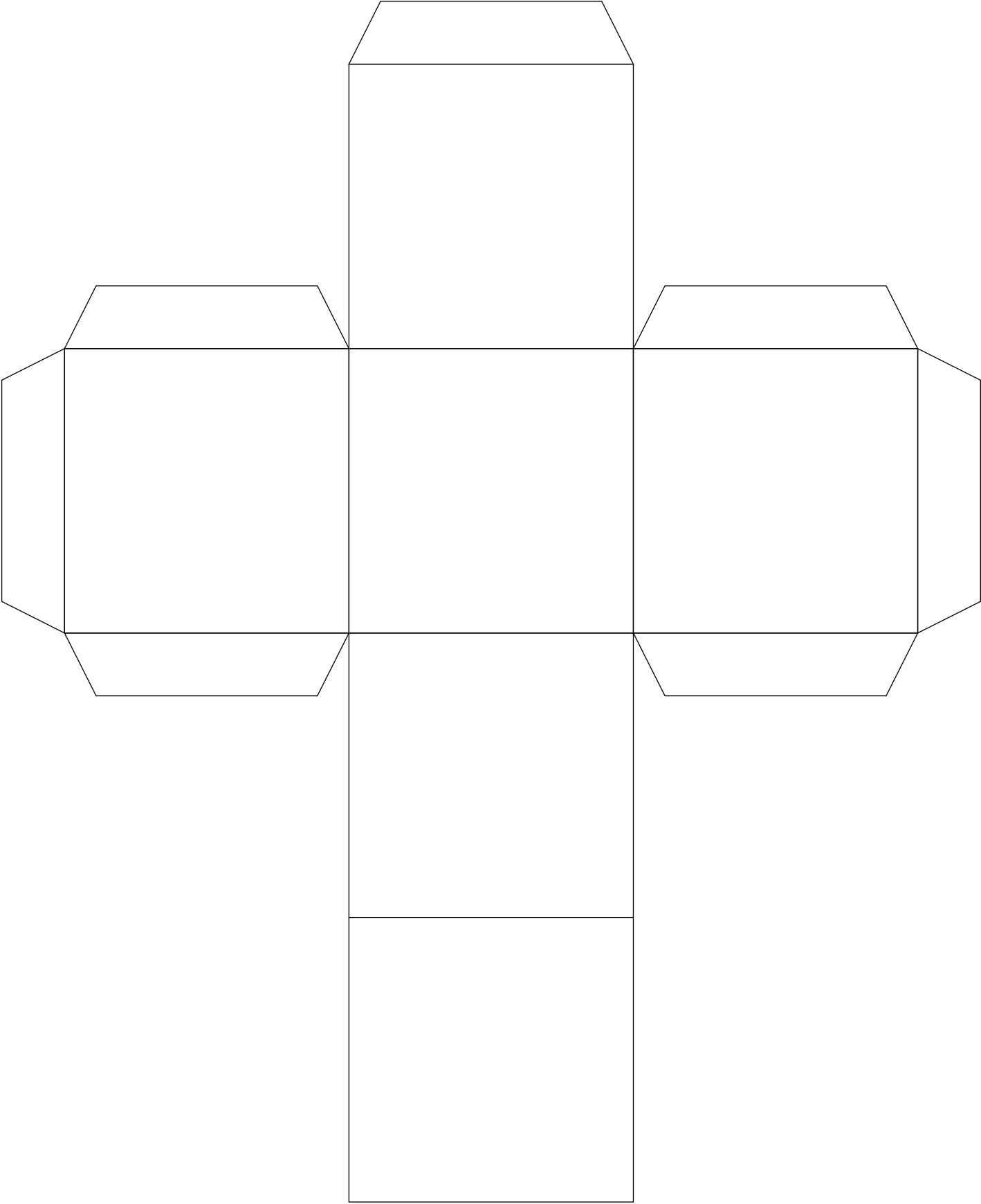
Losujcie pary wyrazów i zapisujcie na tablicy najzabawniejsze okrzyki.

No bo co...! – Tu wstawcie wylosowane wyrazy. Możecie również przygotować listę odpowiednich wykrzyknień kulinarnych – specjalnie dla Alcesta!

Autorka pomysłów zabaw

Maja Dobkowska – pedagog kreatywności, trenerka kompetencji miękkich, autorka programów edukacyjnych dla dzieci oraz programów rozwojowych dla dorosłych, a także gier i narzędzi szkoleniowych. Od lat pracuje na styku edukacji i kultury, tworząc materiały i prowadząc warsztaty dla dzieci i młodzieży. Trenerka Odysei Umysłu.

Załącznik 1.

„Ktoś tu namieszał! Wykreśl ze spisu treści tytuły nieistniejących opowiadań”.

Wspaniała pamiątka

Kowboje

Rosół

Futbol

Wizytator

Afera o gazetę Taty

Wódz Ciężkie Mleko wkracza do akcji

Reks

Dzodzo

Śliczny bukiet

Pożegnanie z Rosołem

Dzienniczki

Ludeczka

Odwiedziny ministra

Katastrofa w łazience

Pałę cygaro

Tomcio Paluch.....

Rower

Jestem chory

Fajnie żeśmy się bawili

Potrąwka z homarów

Idę do Ananiasza

Pan Bordenave nie lubi słońca

Uciekam z domu

Mikołajkowa wykreślanka

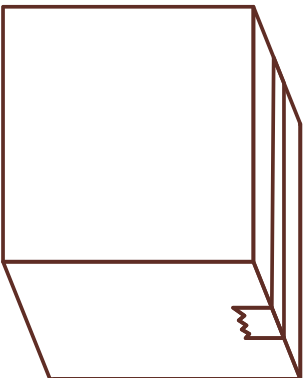
Czy potrafisz znaleźć wszystkie
10 imion bohaterów przygód Mikołajka:

Euzebiusz, Jadwina, Ananiasz, Pan Blédur, Rosól, Alcest,
Rufus, Kleofas, Bunia, Ludeczka

G	B	Y	H	B	Z	R	A	N	A	N	I	A	S	Z	L
C	P	A	N	B	L	É	D	U	R	T	T	X	C	F	I
K	E	U	Z	E	B	I	U	S	Z	X	C	P	E	W	M
M	B	H	T	A	T	J	L	D	K	S	S	T	C	R	S
J	H	P	J	F	D	K	W	L	L	M	F	T	P	H	O
A	L	C	E	S	T	F	E	V	H	P	C	H	G	S	S
V	X	N	M	R	F	O	T	L	N	W	C	B	P	Ó	O
K	B	J	W	B	F	V	X	L	U	V	R	R	B	ł	N
E	C	A	P	A	U	M	S	H	K	D	R	Y	E	T	E
H	F	D	S	B	N	N	Z	U	A	M	E	U	D	X	M
J	X	W	B	B	K	N	I	Z	V	C	H	C	F	V	G
T	F	I	V	J	T	X	N	A	F	F	H	Q	Z	U	B
K	S	N	P	L	T	D	H	H	I	I	Q	L	O	K	S
V	H	I	Q	K	E	Y	U	G	I	I	Y	O	I	K	A
B	J	A	P	P	I	I	D	P	I	V	E	B	I	X	Y
V	H	W	E	J	A	A	L	T	P	Y	P	E	C	D	I

A może przygotujesz własną zagadkę
wykreślankę dla koleżanek i kolegów?

Paczka i paczka. Znajdź podobieństwa

To jest paczka.

A to... też paczka. Paczka przyjaciół.

Znajdź pięć podobieństw pomiędzy jedną i drugą paczką:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Zasady panujące w paczce Mikołajka

Dokończ zdania według własnego pomysłu!

- A. Absolutnie...
- B. Bardzo nie lubimy, gdy...
- C. Czasami wolno...
- D. Dziewczyny...
- E. Euzebiusz może...
- F. Fajnie jest, gdy...
- G. Gardzimy...
- H. Honorowo...
- I. Irytują nas...
- J. Jeśli ktoś chciałby...
- K. Kategorycznie zabrania się...
- L. Liczy się dla nas...
- Ł. Łączy nas...
- M. Mniej...
- N. Nasza Pani...
- O. Odrzucamy...
- P. Pamiętamy o...
- R. Rosół...
- S. Strasznie nas wkurza, gdy...
- T. TAK dla...
- U. Uważamy na...
- W. Wolno...
- Z. Zawsze...

Utwórz e-mail

DO: Rodzice klasy 4 B

TEMAT:

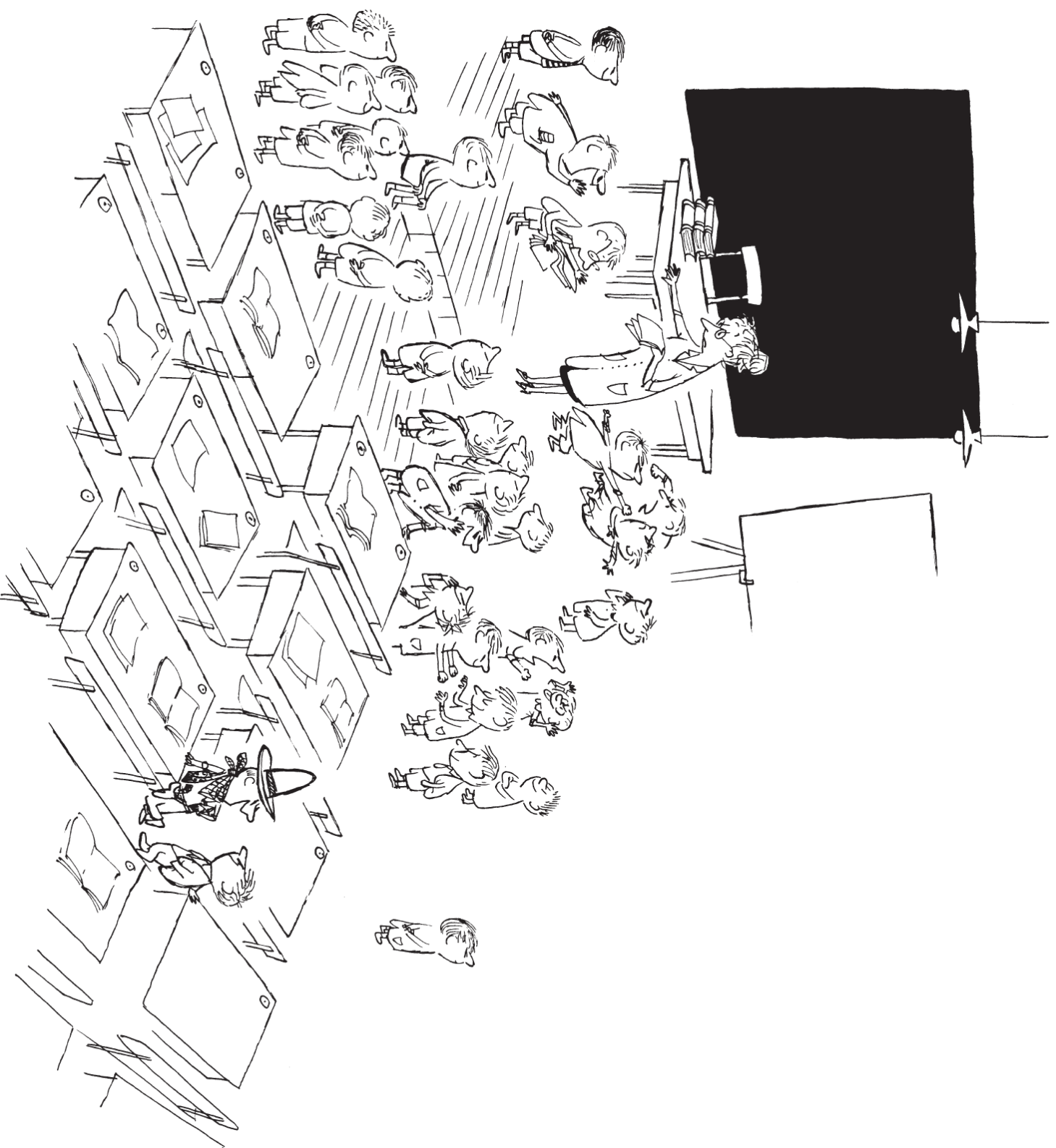
Drodzy Rodzice!

Jako wychowawca Państwa dzieci zwracam się do Państwa z prośbą o...

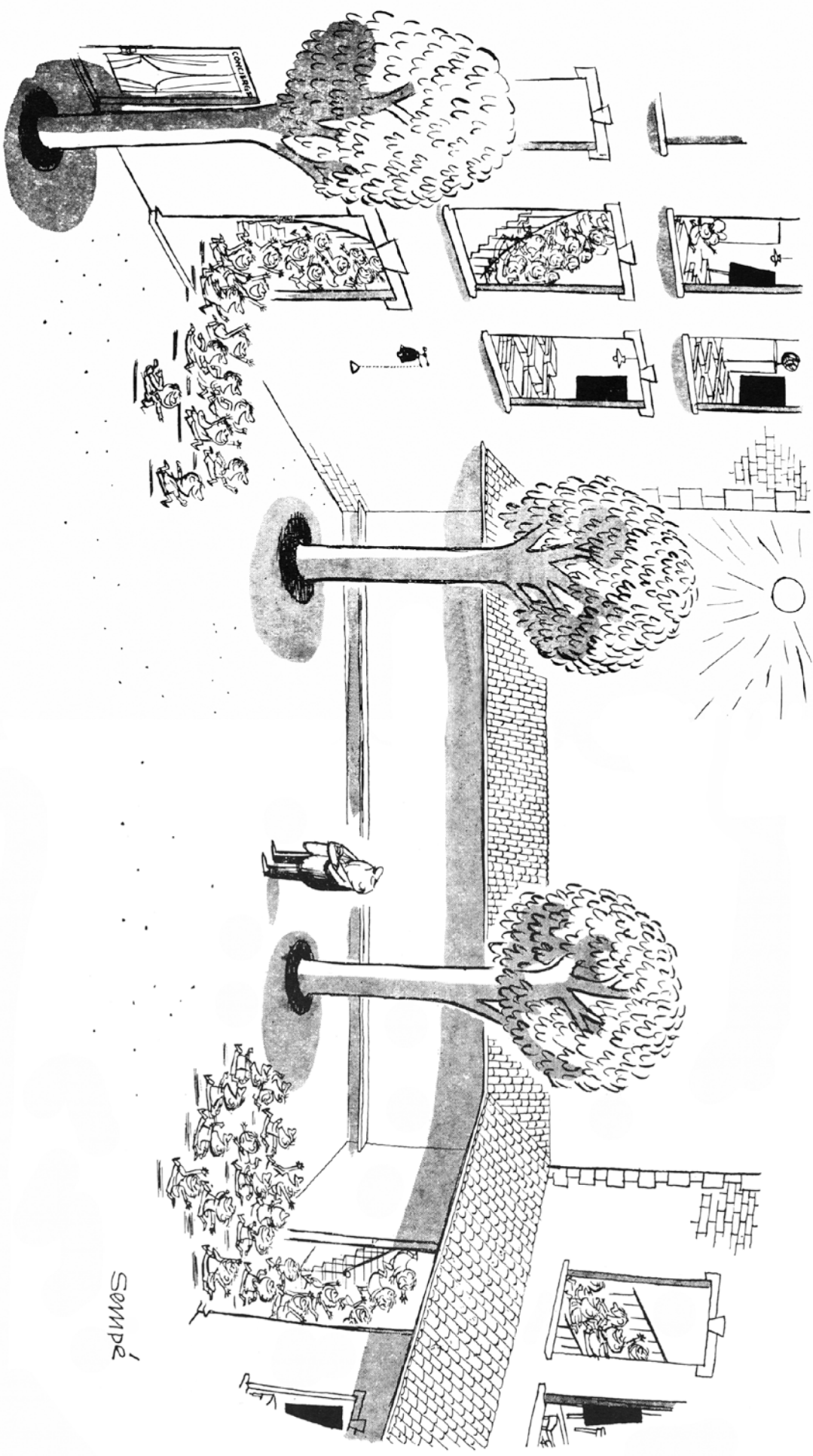
Wychowawczyni

Wyślij

Do zamieszczonej poniżej ilustracji dorysuj korniksowe dyrnki dla każdej postaci. Powinny być na tyle duże, żebyś w każdym z nich mógł/mogła wpisać kilka słów.

**A cóż to takiego? Dorysuj, według własnego pomysłu,
co mogło wywołać takie zamieszanie!**

SOMPÉ

STEREOTY POM mówimy NIE!

Stereotypy... Nikt za nimi nie przepada. A jednak trzymają się mocno.

Dziewczyny są...

Chłopaki lubią...

Tylko chłopcy mogą...

Żadna dziewczynka nigdy nie...

Chłopaki nie...

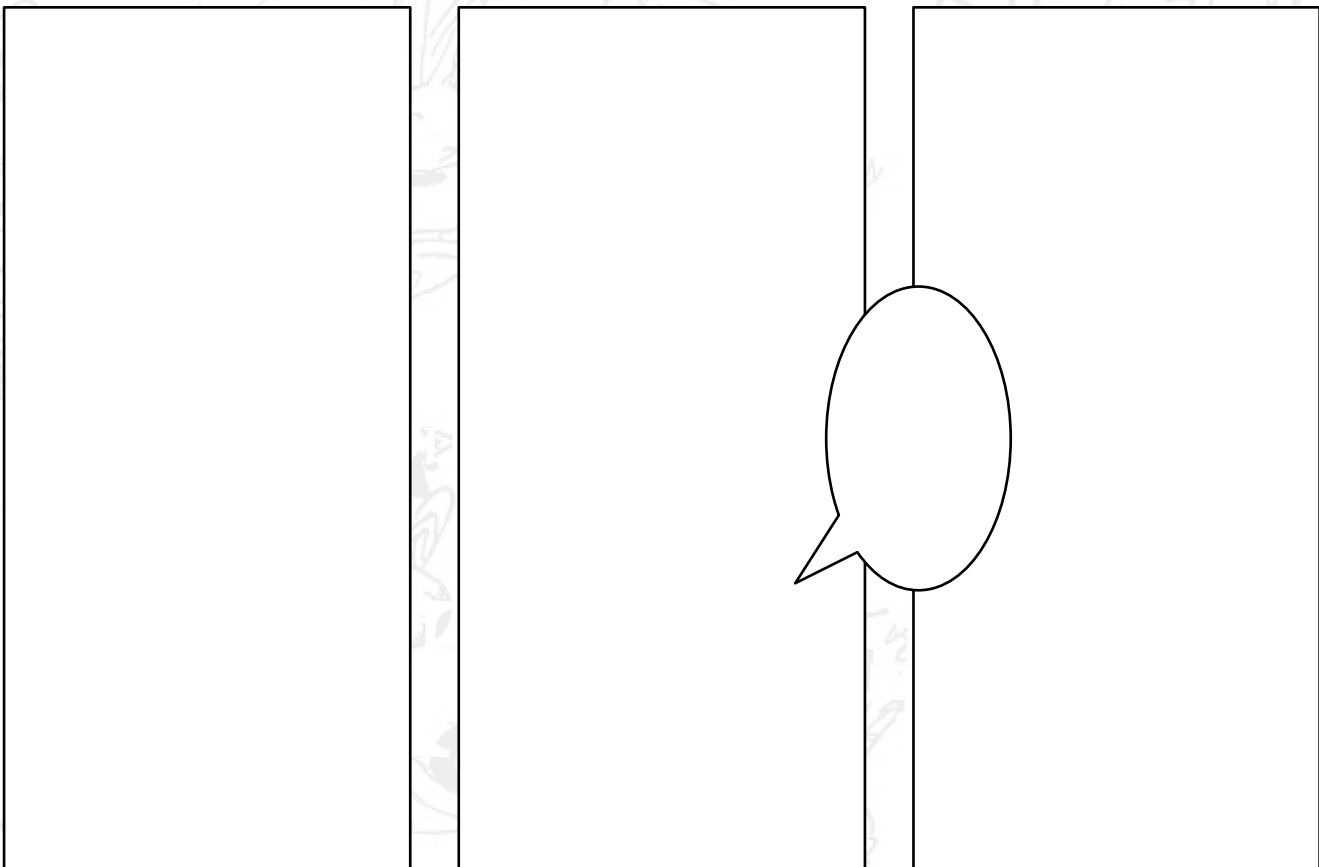
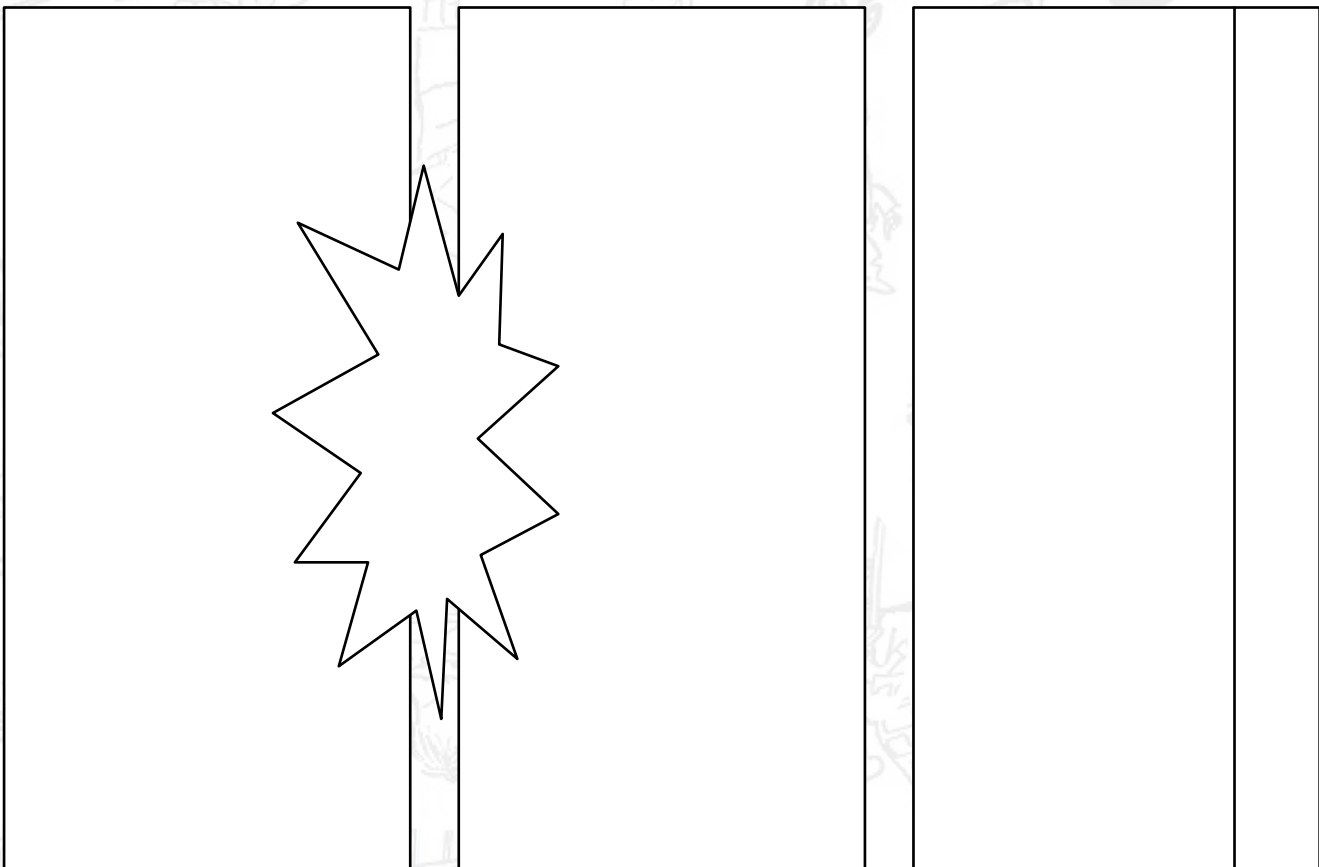
Wypisane? To teraz przekreśl te zdania czerwonym kolorem!

Czas na zdania mocy – takie zdania, które można wypowiedzieć, kiedy ktoś ocenia Cię w sposób stereotypowy i które służą obronieniu się przed niesprawiedliwym zaszkladkowaniem.

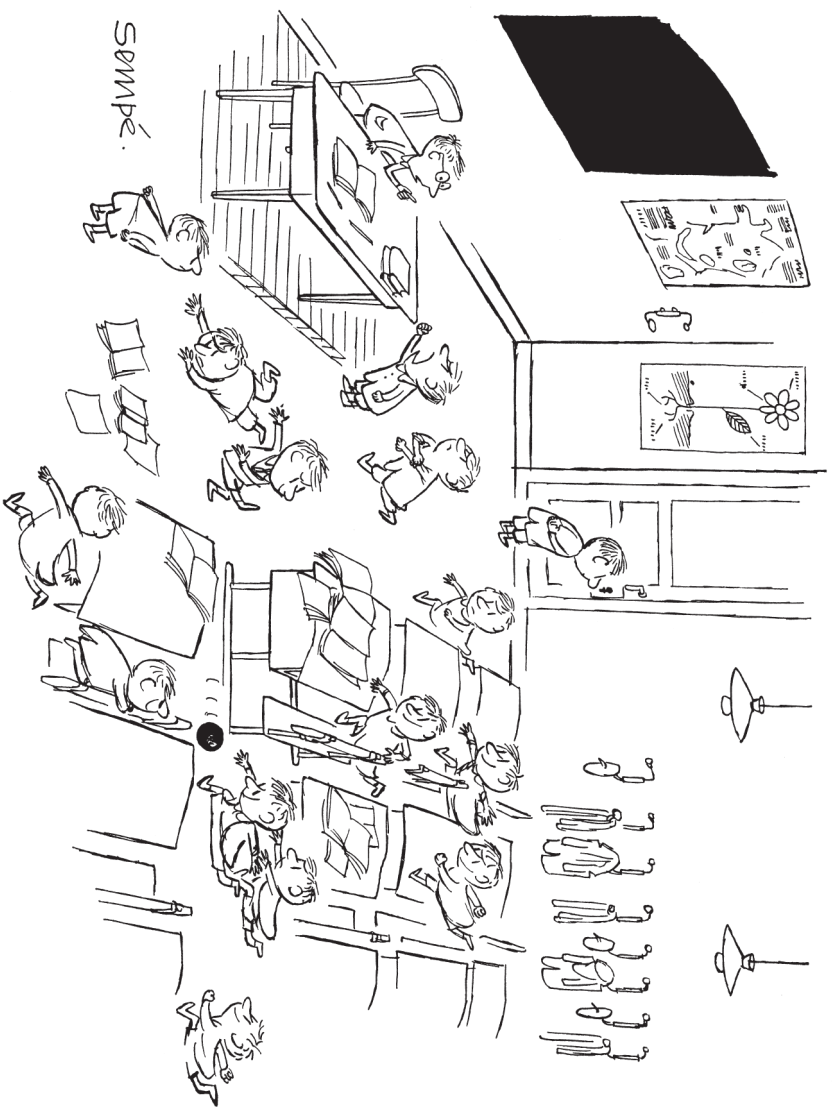
Sam/sama decyduję o...

Mam prawo być...

Nie znasz mnie, więc...

Najlepszy dowód, że następnego dnia
Dziodźo przyszedł bardzo zadowolony do szkoły.

A.

.....

.....

.....

B.

.....

.....

.....

C.

.....

.....

.....

D.

.....

.....

.....

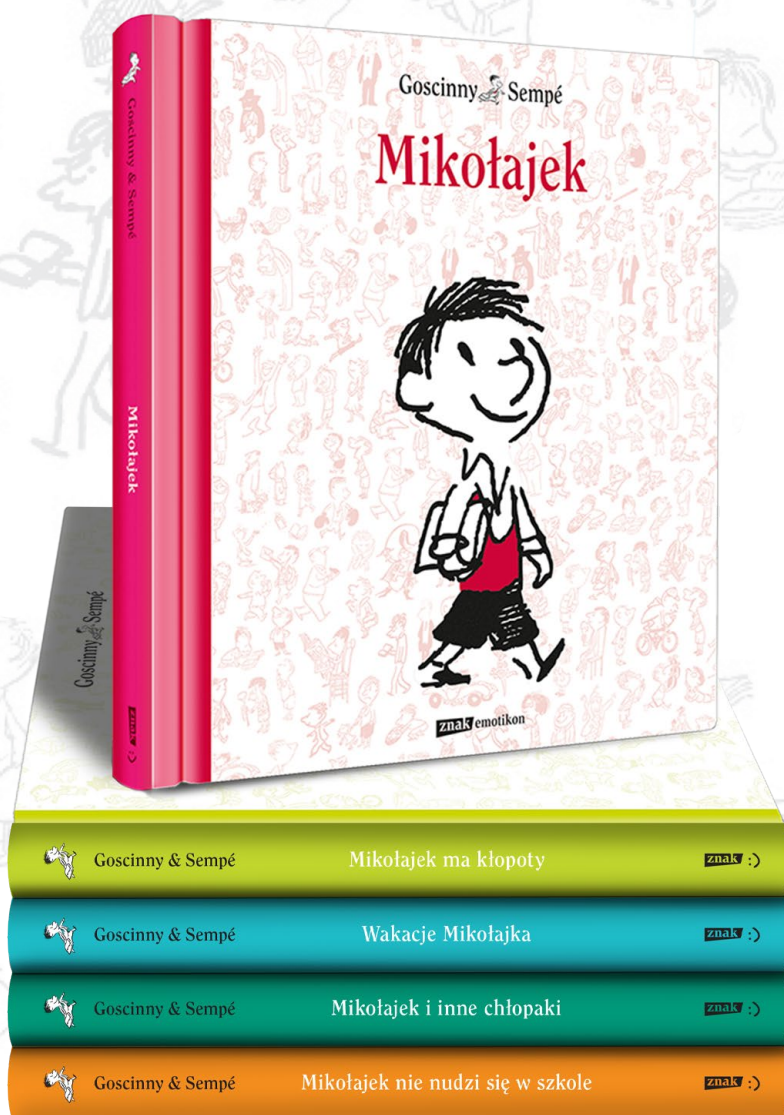
E.

.....

.....

.....

Mikołajek *nie nudzi się* w szkole

Ulubiona lektura
wszystkich dzieci!

znak emotikon